

Sygn. akt V KZ 35/21

POSTANOWIENIE

Dnia 26 sierpnia 2021 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Błaszczyk

w sprawie **J. D.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 26 sierpnia 2021 r.,

zażalenia na zarządzenie Przewodniczącego VII Wydziału Karnego –
Odwoławczego Sądu Okręgowego w Z.

z dnia 28 czerwca 2021 r., sygn. akt VII Ka (...),

o odmowie przyjęcia kasacji od wyroku Sądu Okręgowego w Z.

z dnia 26 czerwca 2020 r., sygn. akt VII Ka (...),

na podstawie art. 437 § 1 k.p.k. w zw. z art. 466 §1 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł :

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie.

UZASADNIENIE

Zarządzeniem z dnia 28 czerwca 2021 r. odmówiono przyjęcia wniosku o kasację J. D. od wyroku Sądu Okręgowego w Z. z dnia 26 czerwca 2020 r., w sprawie sygn. akt VII Ka (...), z uwagi na fakt, że został wniesiony po upływie 30 – dniowego terminu, o którym mowa w art. 524 § 1 k.p.k.

Zażalenie na w/w zarządzenie wniósł skazany J. D. wskazując, że reprezentujący go w postępowaniu odwoławczym obrońca rażąco naruszył swoje obowiązki, gdyż po wydaniu orzeczenia przez Sąd II instancji domagał się sporządzenia kasacji i był przekonany, że obrońca dopełnił tego obowiązku.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zażalenie skazanego nie jest zasadne.

Strony i ich przedstawiciele procesowi mają 30-dniowy termin do wniesienia kasacji, liczony od daty doręczenia orzeczenia wraz z uzasadnieniem (art. 524 § 1 zd. 1 k.p.k.).

Odpis wyroku wraz z uzasadnieniem został doręczony obrońcy skazanego w dniu 18 grudnia 2020 r. Wnosząc wniosek o kasację w dniu 12 maja 2021 r. skazany w sposób oczywisty uchybił 30-dniowemu terminowi zawitemu do jej złożenia. W tym stanie rzeczy zasadnie zaskarżonym zarządzeniem odmówiono przyjęcia wniesionego przez skazanego wniosku o kasację. Tego stanu faktycznego zresztą skazany we wniesionym zażaleniu nie kwestionuje.

Jeżeli natomiast obecnie skazany twierdzi, że to obrońca uchybił swoim obowiązkom, to wskazać należy na kwestie następujące. W aktach sprawy znajduje się wniosek obrońcy o odroczenie kary pozbawienia wolności, który jest datowany na dzień 10 lutego 2021 r. (k. 1369, t. VII). Dowodzi to, że skazany miał kontakt z obrońcą (o czym świadczy chociażby udzielone w tej kwestii pełnomocnictwo).

Wskazać więc należy, że odmowa przyjęcia kasacji nie ogranicza prawa skazanego do wystąpienia do podmiotów uprawnionych o wniesienie „skargi nadzwyczajnej”. Ta bowiem instytucja została wprowadzona do porządku prawnego na podstawie ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (Dz. U. 2021, poz. 154) i określone w niej podmioty taką skargę mogą do Sądu Najwyższego wnieść, a zainteresowany J. D. ze stosownym wnioskiem sygnalizacyjnym może ewentualnie do nich się zwrócić. Oczywiście poza zakresem rozważań w niniejszym postępowaniu pozostaje ewentualnie zaistnienie podstaw do wniesienia takiego kwalifikowanego środka prawnego.

Mając na względzie powyższe, Sąd Najwyższy utrzymał w mocy zaskarżone zarządzenie.